

Publicerad 2012-07-23 23:54 av Bo Himmelsbåge

... det händer att man hamnar i en Återvändsgränd och inte kommer vidare ... då måste man sära på sig och söka nya vägar ...

Mot Öst - mot Tröst ...!

Nu känns det som om jag kommit till vägs ände -

vi måste ... måste ... skilda vägar gå ...

Smärtsamt kallt ensamt och frostigt

men det bara ÄR så ...!

Mot nya okända slingrande stigar

jag sätter min skälvande fot

och vet ej om det främmande snart

mig bekrigar

ller ger mig lindring och lenande bot ...

Men en Vän som vinkar långt borta i Öster

ger mig en strimma av Hopp

en strimma av Ljus

som ett Änglasvar på Himmlakörens

mummel av röster

om en framtid av värme

i KÄRLEKENS

brus ...

Jag måste tro på mitt Hjärtas låga

jag måste lyssna till min Längtans sång

att jag ska få lämna min Ensamhets plåga

och få sjunga duett med min Kära en gång ...!

Därför fattar jag fast min snidade vandringsstav

och lyssnar till mitt inres nynnande röst

och vandrar över Nattens ångestfyllda grav

mot den spirande Gryning i Öst

men vägen är kantad av hiskeliga stup

och av suckar från Själur i nöd

jag hoppas att bäras av mitt inre Djup

av min Kärleks brinnande glöd ...

Till slut är jag framme i Öster en gång

vid en flammande Soluppgång röd

Då kan vi åter sjunga Vår Kärleks sång

som en seger över Sjukdom och Död ...!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Himmelsbåge med Poeter.se id #40732 innehar upphovsrätten